

Sygn. akt IV KO 39/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 czerwca 2016 r.

wniosku skazanego **J. J.**

owznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu

Apelacyjnego w Katowicach z dnia 4 października 2012 r., sygn. akt II AKa 357/12

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 18 czerwca 2012 r., sygn. akt IV K 195/11

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

**postanowił:**

**odmówić przyjęcia wniosku.**

### UZASADNIENIE

Pismem skierowanym w dniu 8 czerwca 2015 r. do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej skazany J. J. zwrócił się o „ponowienie sprawy i uniewinnienie go od popełnienia przestępstwa z art. 156 § 3 k.k.” za które – przywołanym wyżej – wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach został skazany na karę 8 lat pozbawienia wolności.

W piśmie tym skazany podniósł, że uznano go winnym sprawstwa tego przestępstwa na podstawie zmywy prokuratora z sędzią, oboje bowiem nie zaprotokołowali prawidłowo tych zeznań świadków, którzy stwierdzili, iż pokrzywdzony został pobity przez J. S.

To pismo skazanego Kancelaria Prezydenta RP przesłała w dniu 15 marca 2016 r. do Sądu Okręgowego we Wrocławiu, ten w dniu 23 marca 2016 r. odesłał je do Sądu Okręgowego w Gliwicach, ten z kolei przesłał je w dniu 19 kwietnia 2016 r.

do Sądu Apelacyjnego w Katowicach, a ten – zgodnie z właściwością – w dniu 16 maja 2016 r. przysłał je do Sądu Najwyższego.

Po sporządzeniu wspomnianego pisma do Prezydenta RP skazany w dniu 3 września 2015 r. sporządził osobiście wniosek o wznowienie postępowania w powyżej wskazanej sprawie. W związku z jego prośbą Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 13 października 2015 r., sygn. akt IV KO 74/15 ustanowił dla niego obrońcę z urzędu dla ewentualnego sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w powyżej podanej sprawie. Obrońca ten nie znalazł ku temu podstaw, zaznaczając w sporządzonej w związku z tym opinii, iż „oskarżony chciałby wznowić postępowanie na podstawie faktów i dowodów, które już były podnoszone, rozpoznawane i przeprowadzone” przez orzekające w jego sprawie Sądy obydwu instancji. Wezwany skazany do usunięcia braków wniosku o wznowienie poprzez sporządzenie go i podpisanie przez adwokata, braku tego w określonym terminie nie usunął, toteż zarządzeniem z dnia 1 marca 2016 r. Przewodniczący IV Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego odmówił przyjęcia złożonego w tej sprawie przez skazanego wniosku o wznowienie. Na to zażalił się skazany, ale postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2016 r. zażalenie Sąd Najwyższy utrzymał w mocy.

Porównanie treści pisma skazanego, które wszczęło niniejsze postępowanie z treścią opinii złożonej przez wyznaczonego z urzędu obrońcę w owej sprawie IV KO 734/15, a także treścią pism składanych przez samego skazanego w tym postępowaniu (k.25 – 26, 45 akt IV KO 74/15) świadczy o tym, iż skazany w obydwu tych postępowaniach o wznowienie odwołuje się do tych samych okoliczności. Wynikało to być może z tego powodu, że wspomniane pismo do Prezydenta RP poprzedzało jego wniosek o wznowienie postępowania w sprawie IV KO 74/15. Równocześnie analiza uzasadnień wyroków sądów obu instancji wydanych w sprawie, w której wznowienia postępowania skazany się domaga nie pozostawia wątpliwości co do tego, że dowody o których skazany wspomina w przedmiotowym piśmie (tj. zeznania świadków B. S., K. S., J. S.) były przeprowadzone przez sąd pierwszej instancji i poddane stosownej ocenie, także w aspekcie – podnoszonej także wówczas przez skazanego -okoliczności

wcześniejszego pobicia pokrzywdzonego (por. k. 754 – 761 oraz 876 – 878 akt IV K 195/112 Sądu Okręgowego w Gliwicach).

W tym stanie sprawy skoro przedmiotowy wniosek o wznowienie postępowania jest oparty o te okoliczności, które były już rozpoznawane w wcześniejszym postępowaniu wznowieniowym z mocy przywołanego powyżej przepisu należało postanowić jak wyżej.